

Zinhar şiiir 2003

Madû m Vaaz

Bunu O'na Oku

Ella Fitzgerald Anısına...

[Portrait of Ella Fitzgerald, Dizzy Gillespie, Ray Brown, Milt (Milton) Jackson, and Timmie Rosenkrantz, Downbeat, New York, N.Y., ca. Sept. 1947]. Fotoğraf: *Gottlieb*

“BUNU O’NA OKU”

ella fitzgerld anısına

MADUM VAAZ

2003 © zinhar.com

www.zinhar.com

e-posta: siirler@zinhar.com

C

zinhar.com şiir kitapları

~

2003 zinhar.com tasarrufudur. Zinhar.com Internet üzerinde Türkçe Şiir konusunda yayınevlerinin çıkarları doğrultusunda görünü dışına itilmeye çalışılan tüm şairleri ve yazarları elektronik ortamda kitap yayınlamaya davet ediyor. Eğer değerlendirebileceğimizi düşündüğümüz kitabınız ya da dosyanız varsa, lütfen bize siirler@zinhar.com adresinden ulaşınız..

~

Tüm hakları Serkan Işın ve Zinhar.com 'a aittir. Eğer kitabı basmak ya da bir şekilde basılı olarak dağıtmak isterseniz, bize bildiriniz.

~

kapak ve pdf tasarım: serkan ışıın

BUNU O'NA OKU

*(So soft and sweet as wine,
So soft and close to mine, divine.)*

1

yüzünde dünden kalma gölgeler
ayaklanıyor gülümsediğinde
güneş ağzından dudaklarına
bir pantomime haberci

masanda dolanıyor ay resimleri
röntgen filmleri arasındaki krater
parmakların
kalemin ucuna yapışıyor
ellerin
birkaç piyano tuşu

bu fotoğrafı alacağım bir tek
sandalyene astığın çantan
doğum gününden kalma
başka bir hediye

siyah-beyaz tut elimi
ellerin
çünkü

2

masmavi pencere yerine
kullandığın kelime
sokağa bakan kapıda
anahtarların caz şangırdıyor
uzun yüzün sokağa çıkacak
beyazlığında taşarken
masmavi
açılıyorsun mutluluğa

dekor değişiyor
şimdi masmavi
gömleğin
kaldırım taşları ve asfalt
gökyüzü ile eşanlı

bir kelime dokunduğun herhangi
bir şeyle

dur, ıslatacaksın dudaklarımı

3

müziği plaklarla getir içeri
ella fitzgerald'la birlikte
otur şurada
cazırdayan –ah ne güzel buluş bu-
caz-ırd-ay-an

pikap iğnesi ve gökkuşağı
yaz zamanı tam 4:52

üçüncü dakikada rüzgarlarla
uzaklaştığımız
hoparlör

parmakların piyano tuşları
demiştin
kaç şiir önce?

4

gri uykunda patlıyor flaşlar
kıpkırmızı kadifeyle bezeli yatağında
dudaklarına vuruyor an
karanlık odalarda

kendime defalarca
postalayacağım
kart postal'a
yapışmadan önce

saçlarını ören melek
belirsiz
ilk bakışta

5

elbise dolabında saklanıyor
solmuş düşlerin kıyafetlerinle
girip çıktığın masal
ingiliz prensesi, çinli köylü
mutluluğa ya da başka sonlara
gebe nesneler
sahnenin karşısında
saçlarına parmaklarım
dolanıyor

tül bir perde ile kapanıyor sanhe
tenden örülen dekor
ruhuna giysi oluyor

öptükçe
masallarla
ışılıyor

6

o vakit zaman'ı farketmişim
şarkıların bitimli olduğunu
büyünün içinden geçip gidildiğini
soğuk duvar
taşımadı çerçeveyi

turağını unuttuğuna sevindim sanki
saçlarından yaratmalıydım seni
mektubun acı ve kesin miydi?
Kokunu aradım harfler arasında

“buruk okuyacağını biliyorum”
sattırında
Lancomé

Var mıydı?

7

makaslar iğne yüksük

- tam o anda bir trompet
- diş fırçan, sabunların, şampuan
- yine saçların havlunun kenarında

postacı ile kısa bir sohbet

öğleden sonra

gelen mektubun

içten, kısa olduğunca

plaklarını alacağın akşam

evde olmayacağım...

ister miydin yoksa?

8

ay hakkındaki yazını okudum
sayfayı kestim, panoda

-koridordaki-

sayfanın altında, puntoları minicik
baş harflerini gördüm adımın

boşluğu imliyordu
-mektupta sordum cevap vermedin-

şimdi odada oturduğum
gibi,

ayla aramdaki uzaklık
değişmedi hala

9

o kafeye gelmeyeceğim demiştim
biliyorum ısrarla gelme sakın dediğinde

üzerine yemin ettiğim şey
saçlarını belki de

hayır ben söylemedim
o şarkının çalınmasını
kara gözlüklü olana

birden oldu her şey
en azından öpüşelim

satırı
şarkıda geçiyor

tekrarladım sadece

10

çaldırıp kapatmanı anlıyorum
ben de yaparım biliyorsun

ama arayan numaranın
belirdiği dijital ekranda

“unutma beni”

yazısını
silmedim daha.

11

yağmurla gelen bulut
iyi bir tez çalışmasına ilham vermiyor
belki
ama ikimizin de altına sığabileceği
kadar büyük
-aramızdaki uzaklık dahil-

pencerede buğunun oyunu mu

bilinmez
bir güvercin
gözyaşlarıyla..

12

kendi evinde hafiye oluyor insan
-postacı sadece selam verdi bugün-
gömlüklerin, çamaşırların gizleniyor benden
kokun gibi
sonra arsız bir trombon
pencereye fırlatıyor beni
aramaktan vazgeçtiğimi
söylemeliyim gururla, bunu isterdim

“seni o kadar seviyorum ki,
unutulmaya..”

Louis Armstrong

Kesip atıyor cümleyi...güçlü kollarıyla (derdin di mi)

13

elbette tren garı, işte Aragon
griyle mobilya, ahşapla kömür
buhardaki gizem, daha bilmem ne?
Elektrik kablolar arasında
Titreşiyor ve
Bir mumluk bir
Aydınlanma için
Kişi
Yolcuları izliyor

Tren garı elbette
Beklemenin mabedi...

14

“ışığın odaları vardır”
diye çevirmiştik o satırı
genç bir şairdi, Swensen
“gecenin odaları vardır”
diye düzeltilmiş dizgici
tarafından
öpüştüğümüz gecede
karanlık tashih,
bir sürü anı üzerinden
geçiyor yayınevi...

kitap henüz bitmedi.

SÖZK/AN/TİNSÖZ

onun elini tutacağım an

"öpmeyi düşündüğüm, fark etmediği
ince telli keman çimenle saf
mehtabın prefabrik çatıda
bir gökdelen camına çarptığı
gözünü ısıtan yıldız yürüyüşleri
sabah asfalta kırmızı terlikleri
ile basan parmaklarını
boyayan kan azalarak

arabalar nehrinde yanında ağlayan
bedensiz kalan et bazan saçlarından
tutan savuran söz verip bardağı
ıslıkla kıran cam boyama dersinden
kumla fırlayan çöl yolculuk
zaman!zaman!
zaman zaman
fotoğrafta yüzünü kapatan açan
yolunurken çalan kristal pan
üfledikçe ağzına doluyor aşkım
otobüslerde mavi zarafetten doğurman

rüya kuran bir kaç tahtadan
burun yalan yalan bileğinde
ayak kemiklerinde arzu
halhalı taşıyan bacaklarınca
kasıklarınca kaşlarınca
efsaneden ruhunu etle
kaplayan sinirle ciğerle
meşinle renksiz ten beğenen
raftan seren anıları pafta pafta
belleği tülde inşa edip
küfürle anlatan meseli
dilinden Allah akan veda
hesaplarını güle yazan dikeninden uç veren"

- yürüylim mi biraz?
- neden olmasın?

geceye dađılan masal řu
ağağa řu kaldırım taşında
yoldan fırlayan midye
kabuđunda dudak bırakan
patlayan ampöl bağıran cırcır

o an, o an

dudađa bileylenen akıl
akrebini tavaf eden yelkovan
burcunda teslim yazan kan
la kırılan şişede okunamayan
acil yola savrulan yürek
atan çarpan deli řahzade
düşüp duruyor sancağından
parmağınla açtığın hendek
konuşman, sözlerin dökülen
durmadan bakman, sırtıman
şeddeyle öpüp, ötreyle
çarmıha mıhlayan

göz

ler

in

ışıldayan mızrak
yankıyla çalışan iç ses
tomurcuklanmış dudağında
yol kal kan beyaz
memelerinin uçlarından
fırçamın ucuna sürölü pembe
çenenin üzerinde dađılan
ZAMAN bir tel saçla
açtığım ağzın

yankılarla firar ediyor
diřlerinin sokak lambası
gözlerinde Romalı nöbetçiler
ne zaman bir mahzen oldu sevgilim
yolun ortasında
omuzlarının üzerinde
birden sađımda
bitiveren
bir cürüm işlemeliyim şimdi
sessizliğinin sadık tebası olmalı
kelimelerim
bir öpüş için
susturucu takmış dilim."

işte o an:

sessizlik kelimesi
dakikalarca uzar
dudaklarımız arasında
kıvranıp duran

işte ipek bir bağcık
gibi dolanıyor
yüzündeki delikleri;

takılıp düşeceğiz az sonra
üç burgulu uzun
bir saltodan.
dillerimiz üstüne
uçuşacak puan kağıtları
alkışlara aldırmadan

- bir öpüşe geceyim
gecesin

gece
çimen
raf
DoMajör
dudak
dudak
çenen
an

GRAMMEFONETİK ŞİİR

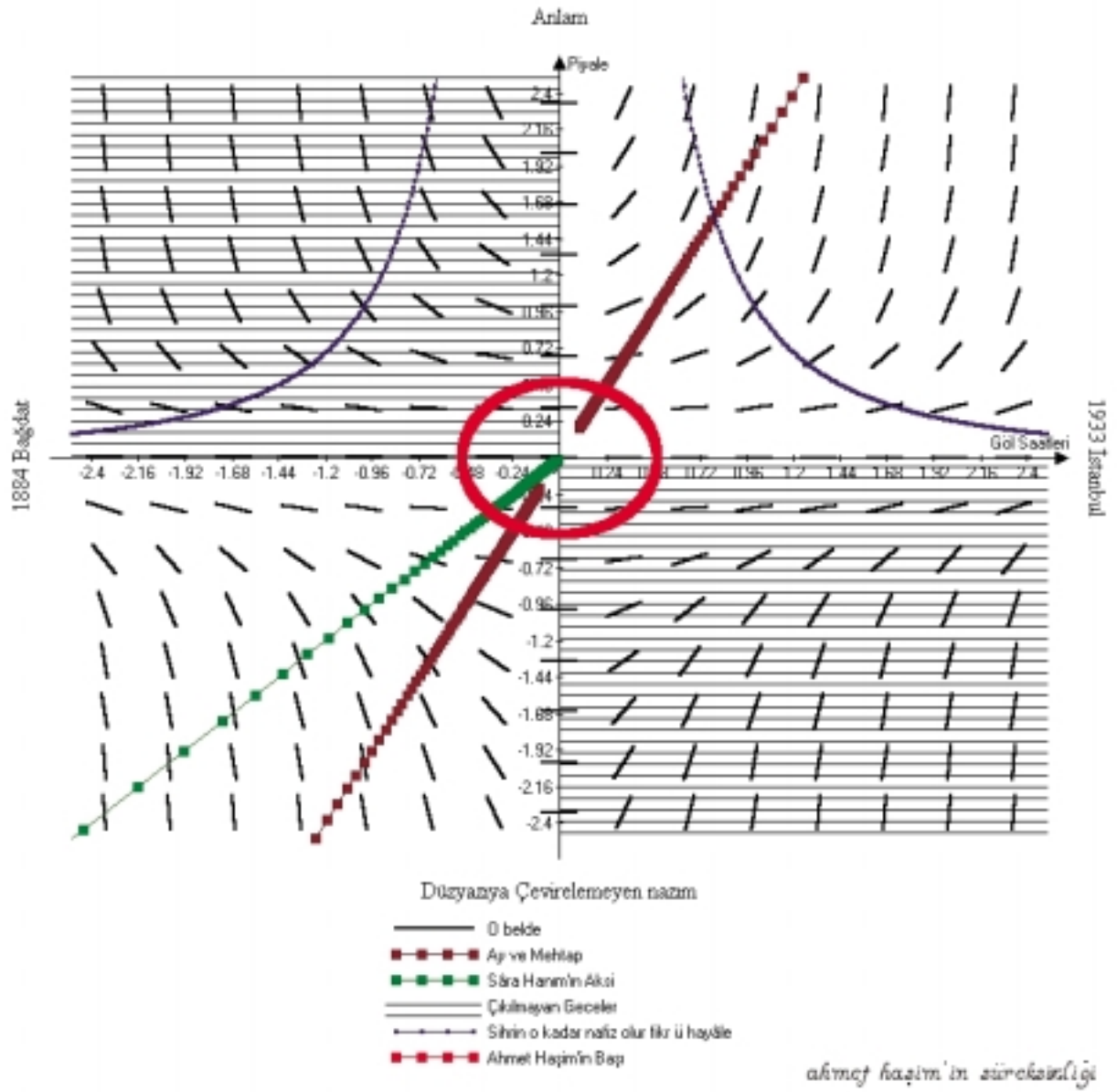
-----?
-----!
-- , -- , -----

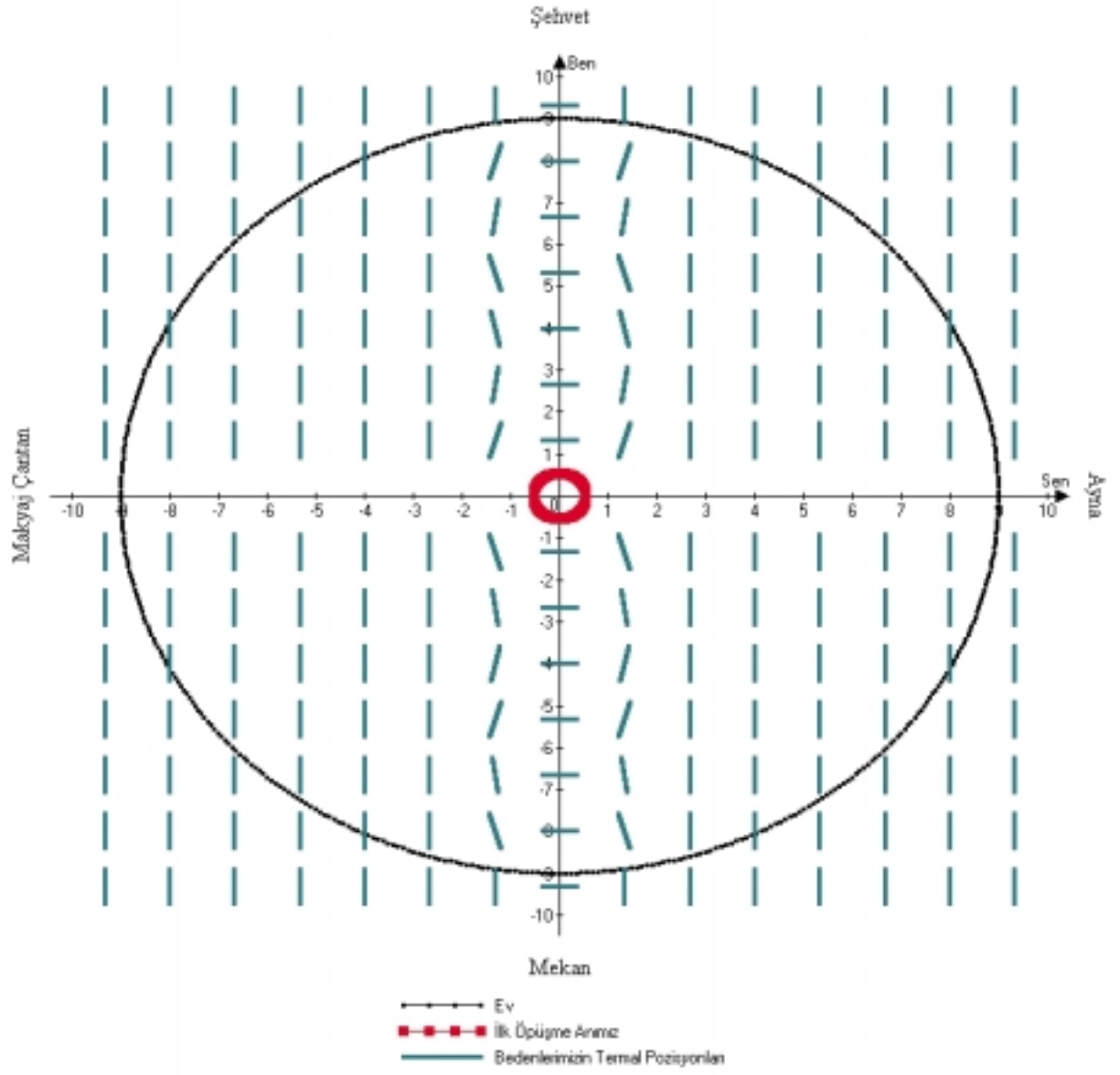
k _ _ _ A _ _ _ _ ?

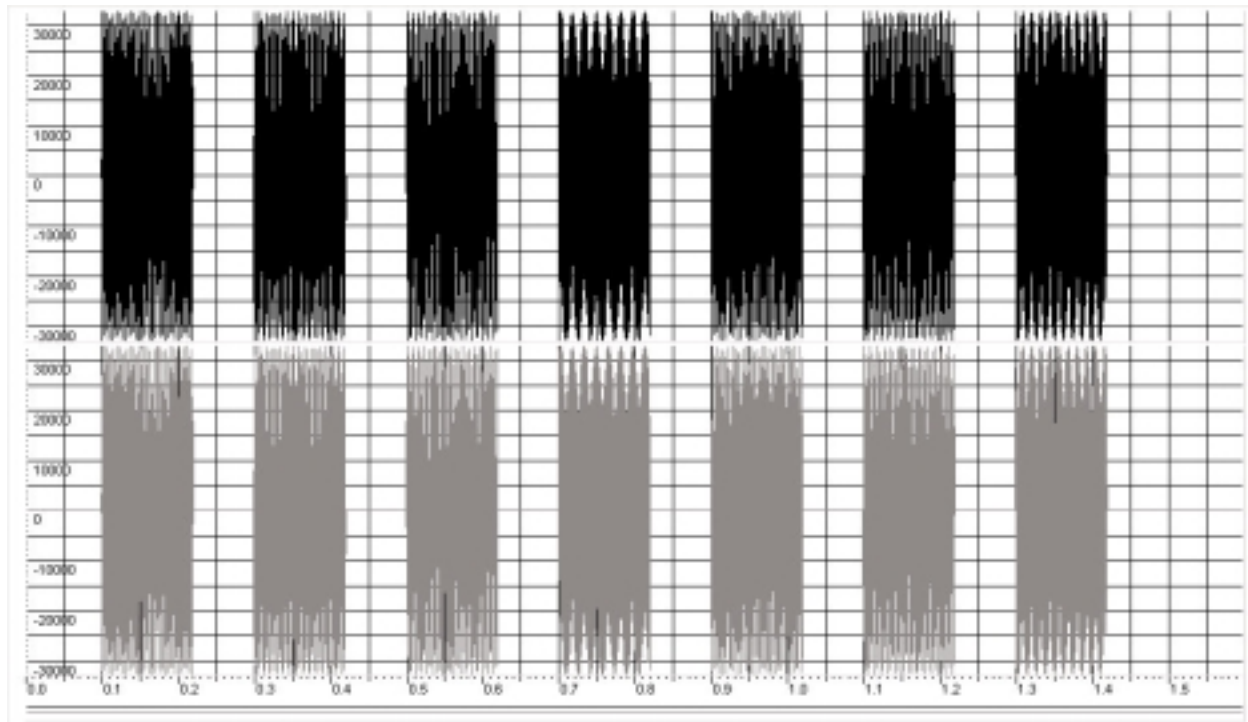
GRAMMEFONETİK ŞİİR II

(_____ ü _____ ğ _____)
_____ z _____ , _____ , _____ ş
_____ ! _____ ! _____ !
ve _____ ,

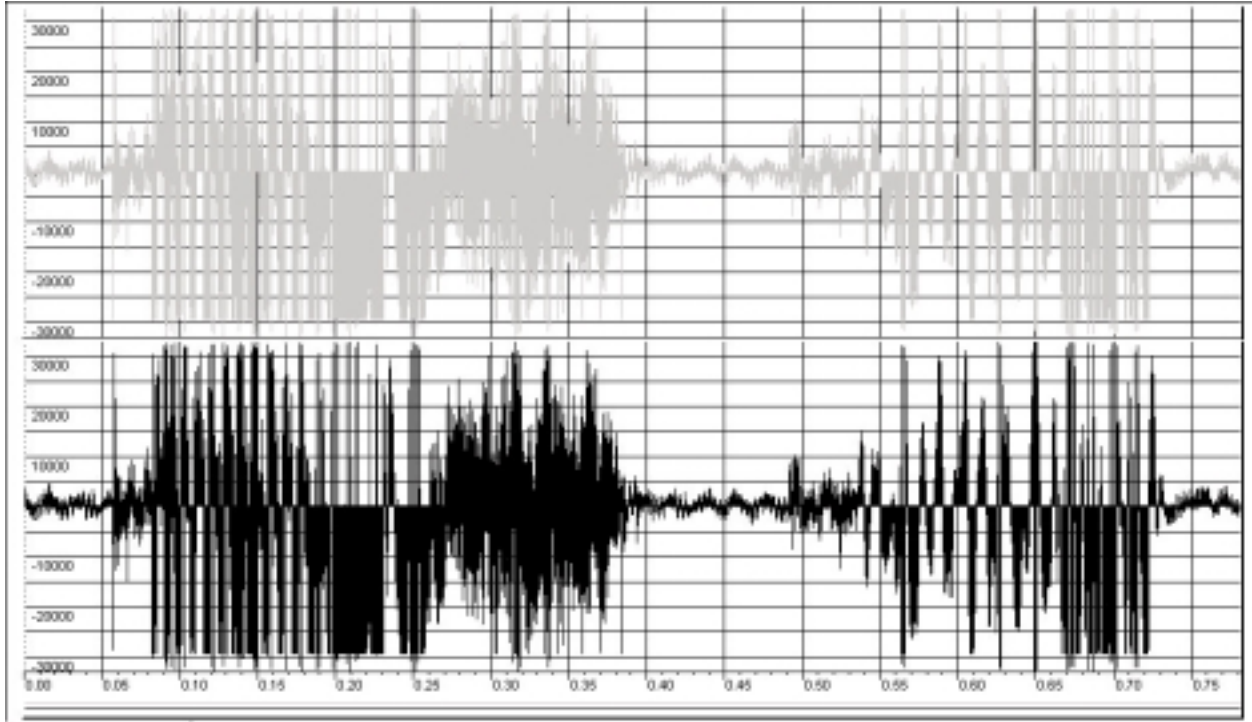
_____ l
(ş _____ ş _____)

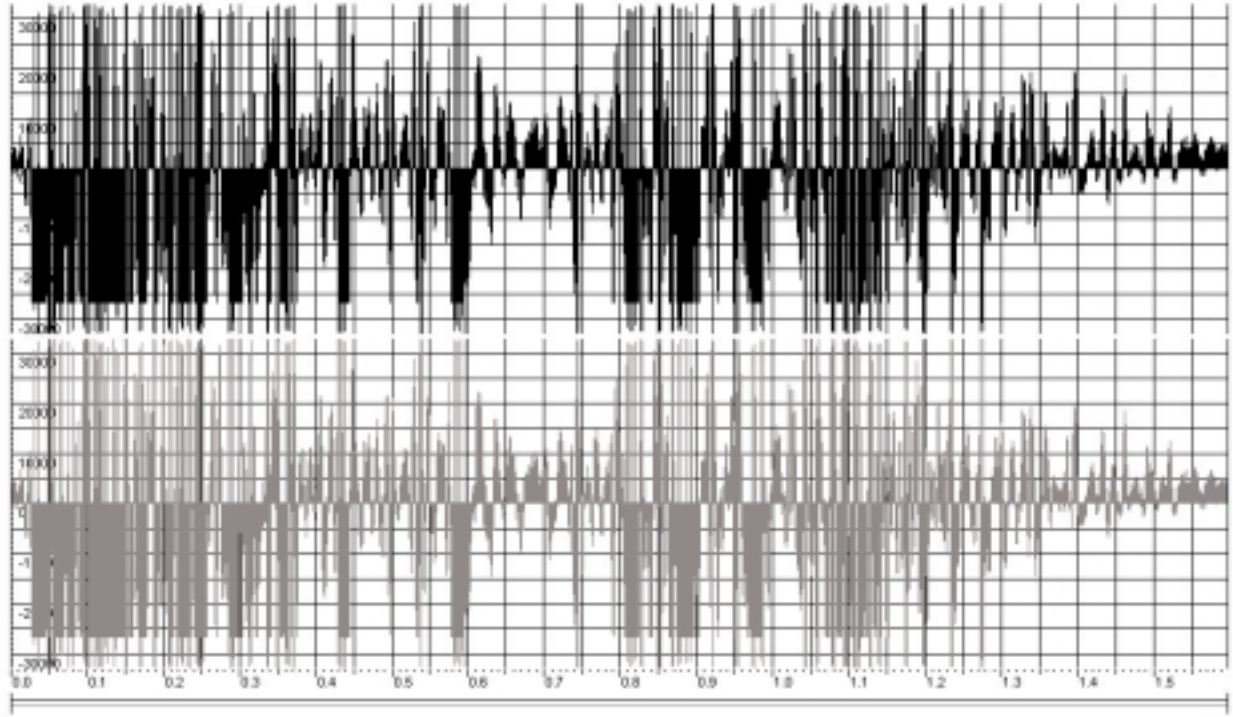

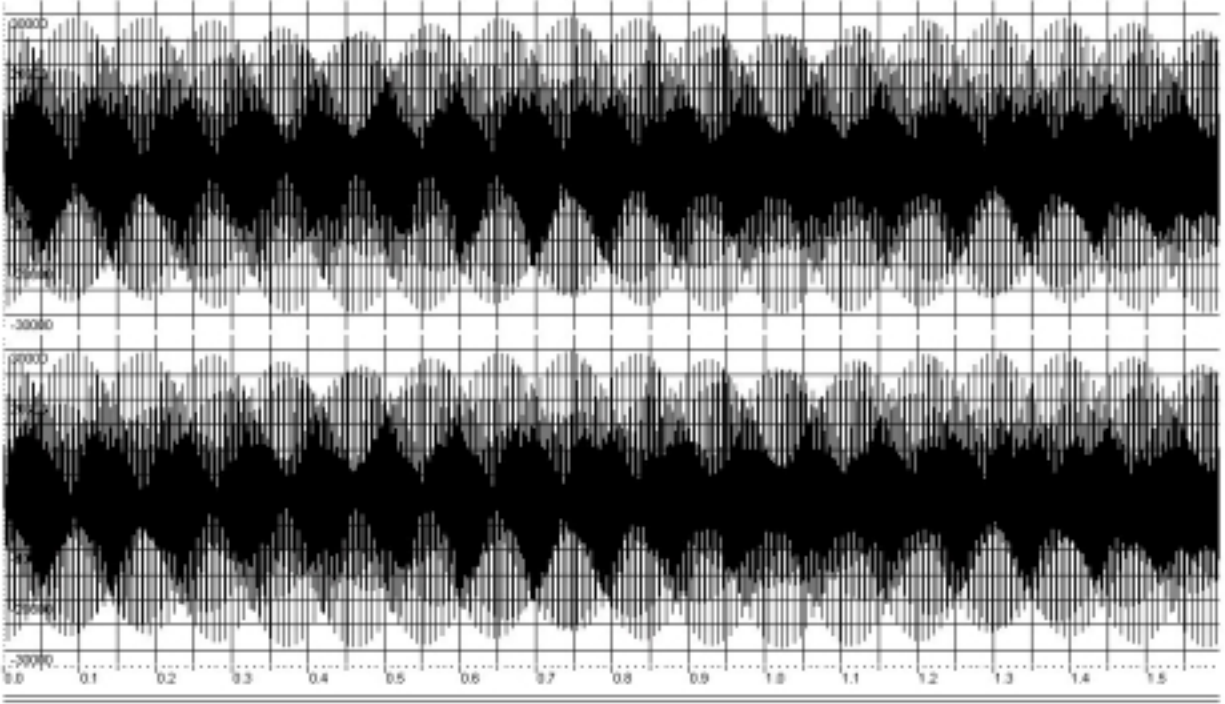
Ev Numaran

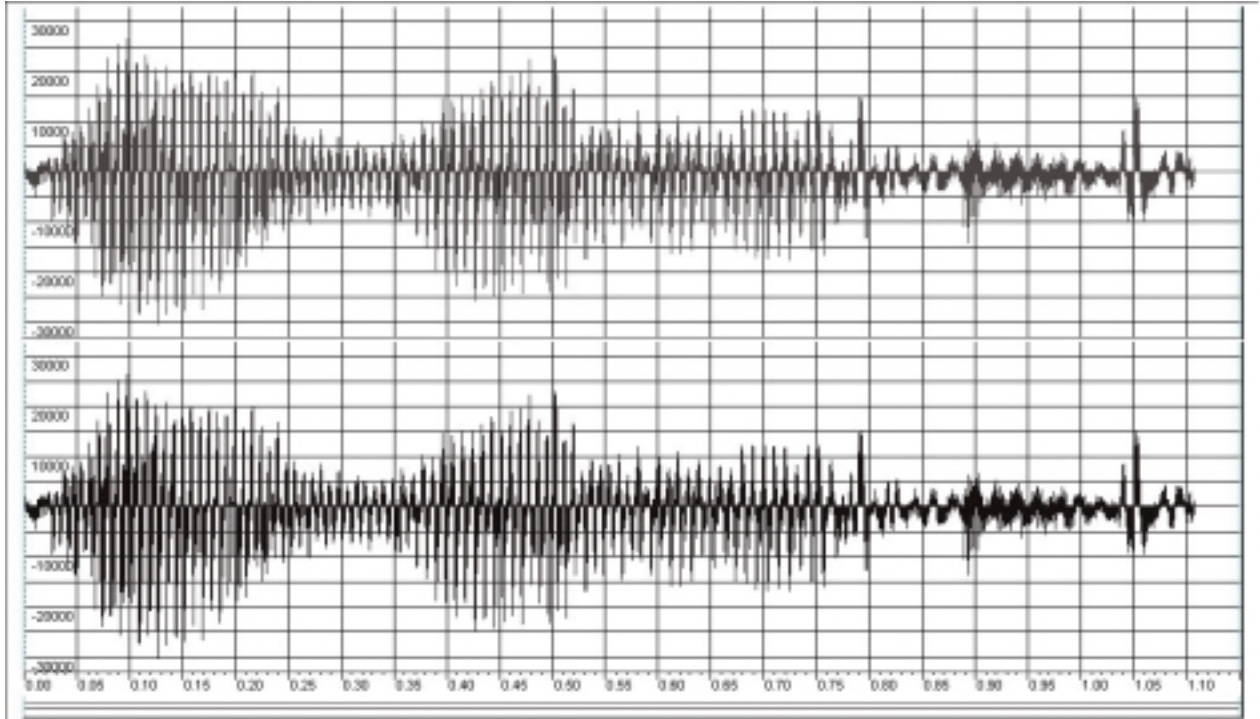
Özgürlük

Sigaraya Üflemek

Telefonu Kapattıktan Sonra..

Aşk kelimesini söylemek...